

Životopis – Ivana Vostárková

Ivana Vostárková, rozená Losová, se narodila 17. prosince 1951 v Praze. Vyrůstala v Dejvicích, kde od dětství projevovala svůj hudební, taneční i výtvarný talent. Zpívala ve sborech, věnovala se moderní gymnastice a již na základní škole psala vlastní texty. Po absolvování ZŠ Bílá nastoupila na Střední průmyslovou školu chemickou v Křemencově ulici, ačkoli ji stále více přitahovaly humanitní a umělecké obory. Po maturitě krátce studovala VŠCHT, která však nenaplnňovala její tvůrčí zaměření.

Zlom v jejím směřování nastal během studia chemie, kdy se při náhodném setkání s přítelem, studentem režie na DAMU, poprvé vážně začala zabývat možností studia divadla. Přestože neměla žádné formální umělecké vzdělání, rozhodla se riskovat, ukončila studium chemie a přihlásila se k přijímacím zkouškám na katedru alternativního a loutkového divadla DAMU, kam byla přijata. Studium pro ni znamenalo vstup do prostředí, které odpovídalo jejím schopnostem i povaze – věnovala se jevištnímu pohybu, tanci, masce, zpěvu i práci s objektem.

Během studia se pohybovala v prostředí Divadla Na zábradlí, kde pracovala jako uvaděčka a kde se setkala s tehdejšími vedoucími jevištní techniky, později režisérem Andrejem Krobem. Právě v tomto okruhu vznikl amatérský soubor Divadlo na tahu, tvořený především techniky a zaměstnanci pražských divadel, který pod Krobovým vedením připravoval Havlovu úpravu *Žebrácké opery*. Ivana Vostárková v inscenaci přijala roli Jenny. Zkoušky probíhaly mimo jiné na Hradečku u Havlových a premiéra se uskutečnila 1. listopadu 1975 v Horních Počernicích za účasti řady významných kulturních osobností.

Inscenace však vzbudila pozornost StB. Dva dny po premiéře byla Ivana Vostárková během výuky na DAMU zatčena a odvezena k výslechu. Čelila psychickému nátlaku a obvinění z účasti na „protistátní akci“. Díky podpoře Václava Havla, který jí zprostředkoval právní pomoc (mj. prostřednictvím Petra Pitharta), se jí podařilo situaci obhájit. Nebyla ze studia vyloučena, obdržela však důtku a byl jí odebrán červený diplom. Studium úspěšně dokončila; tuto zkušenost dnes vnímá jako zásadní lekci osobní integrity a odvahy stát si za sebou.

Po škole se provdala za kolegu z divadelního prostředí a narodila se jí dcera. Postupně se vrátila k herecké práci – působila například v Divadle D 24 či v Divadle desetiletí, s nímž v roce 1989 vystoupila v Římě na Svatopetrském náměstí v inscenaci o svaté Anežce České. Do Prahy se vracela 17. listopadu 1989, v den začátku sametové revoluce.

V následujících letech se její profesní dráha stále více orientovala na pedagogickou činnost. Působila na několika katedrách DAMU – Katedře výchovné dramatiky, Katedře autorské tvorby a pedagogiky, Katedře produkce i Katedře teorie a kritiky. Dodnes externě vyučuje na Katedře autorské tvorby a pedagogiky a zároveň se věnuje soukromé praxi. Individuálně spolupracuje s herci, zpěváky a moderátory; dlouhodobě například s Anetou Langerovou.

Je matkou čtyř dětí. Prošla také vážným onemocněním, z něhož se dostala psychosomatickým přístupem, změně životosprávy a alternativní léčbě, což považuje za jednu z důležitých životních zkušeností.

V současnosti se věnuje výuce, hlasovým a tvůrčím workshopům a práci s klienty. Za své hlavní poslání považuje podporu mladých lidí v hledání jejich individuality, tvořivosti a vlastního hlasu. Jako klíčové poselství dalším generacím zdůrazňuje hledání vlastní identity, nepodléhání davovému myšlení a hledání smyslu v tom, co člověka skutečně osvobozuje.